

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 26. august 2026 blev i sag nr. 104729:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsia Forsikring A/S
Jens Terp-Nielsens Vej 13
6200 Aabenraa

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 12/11 2025 har klageren bl.a. anført:

"I am filing a complaint against Forsia Forsikring's decision of 29 September 2025 regarding the traffic accident that occurred on 5 July 2025 in [by].

Facts of the accident

While turning right from a side road onto the main road, I completed my manoeuvre in accordance with Section 26(2) of the Road Traffic Act. After driving about 20 meters, my car was hit from behind by another driver at high speed.

The weather was rainy, with poor visibility and slippery roads. I drove carefully along the right side, while the other driver failed to adjust speed and distance, which violates Section 3(1) of the Act.

After accident i felt back and chest pain and had physiotherapy treatment afterwards.

My insurance company Forsia held me responsible, referring to § 26 and claiming I had 'not driven far enough' — about 40 meters

However, no Danish law defines such a distance. Once the driver has merged into traffic, the duty to yield ends.

After my first complain Forsia also wrote that they 'partly took circumstances into account', but this has no legal effect. I remain registered as fully liable, and I received no compensation. I do not have comprehensive (Kasko) insurance, meaning that Forsia is my only insurer and legal representative in this case. By accepting full liability on my behalf without evidence and without seek-

Ankenævnet for Forsikring

2.

104729

ing recourse from the other driver's insurer, Forsia effectively left me without any possibility of compensation for the vehicle damage.

This makes their procedural errors and lack of due diligence even more serious.

Procedural and legal errors

Forsia made its decision without objective evidence: no police report, no technical inspection, and no independent expert. They relied only on an internal opinion.

This violates Sections 3–4 of the Insurance Contracts Act, which require fair, factual, and evidence-based handling. The decision is therefore based on assumptions, not facts.

Forsia also failed to file a recourse claim against the other driver's insurer under Section 24 of the Liability Act, even though this was a rear-end collision where the following driver bears primary responsibility.

Personal and financial impact

Forsia never inspected my car. I later deregistered it, and my mechanic confirmed it was beyond economical repair. I am a ... and now I am without a car or compensation, which has caused serious hardship.

Request

I ask the Complaints Board to:

1. Reassess Forsia's decision of 29.09.2025 as legally and factually flawed;
2. Determine whether Forsia breached §§3–4 of the Insurance Contracts Act;
3. Evaluate if Forsia should have sought recourse under §24 of the Liability Act;
4. Require Forsia to reopen the case and take all necessary steps to seek compensation from the liable party's insurer on my behalf, as provided under §24 of the Danish Liability Act.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

I respectfully ask Ankenævnet for Forsikring to review Forsia's handling of the case, reassess the decision, and ensure that my rights as a policyholder are upheld."

Klageren har den 24/1 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg skriver for at supplere min verserende klagesag mod Forsia Forsikring vedrørende skade nr.

....

Jeg skal oplyse, at jeg den 11.01.2026 har modtaget 2. rykker med inkassovarsel fra Forsia vedrørende det samme krav, som sagen i øjeblikket omhandler. Forsia har tidligere skriftligt oplyst, at der ikke ville blive fremsendt yderligere opkrævninger, mens sagen var indbragt for Ankenævnet (bilag 1). Jeg har desuden skriftligt anmodet om, at opkrævningen stilles i bero under den verserende behandling. På trods heraf er der fremsendt 2. rykker, hvilket må anses som processuelt uhensigtsmæssigt under en verserende klagesag og relevant for vurderingen af selskabets håndtering af sagen."

Selskabet har den 31/1 2026 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"PÅSTAND

Klageren gives ikke medhold, dvs. det fastholdes at Klageren skal betale 50% af selvrisikoen på 4.500 kr., svarende til 2.250 kr. på den i Selskabet tegnede motoransvarsforsikring i forbindelse med det anmeldte færdselsuheld.

Det fastholdes endvidere, at Selskabet ikke er forpligtet eller berettiget til på vegne af Klageren at rette krav for tingskade og/eller personskade mod modpartens motoransvarsforsikringsselskab.

SAGSFREMSTILLING

Det fremgår af skriftlig skadeanmeldelse **(bilag A)** modtaget hos Selskabet den 5. juli 2025, at Klageren den 5. juli 2025 i køretøjet med registreringsnummer ... var impliceret i et færdselsuheld med en anden bil, som ifølge Klageren påkørte hende bagfra.

Skaden blev anmeldt på police ... **(bilag B)**, som er oprettet med ikrafttræden den 1. juli 2025 og som var gældende på skadetidspunktet med en selvrisiko på 4.500 kr. på ansvarsdækningen. Der var ikke tegnet kaskoforsikring i Selskabet på køretøjet med reg. nr. ... på skadedatoen.

De gældende forsikringsbetingelser for forsikringen var på skadetidspunktet BL-0224-1 **(bilag C)**.

Den 7. juli 2025 modtog Selskabet en mail fra modparten **(bilag D)**, som forklarede, at Klageren i bil kørte ud for vigepligt og modparten derfor ikke kunne nå at undvige eller bremse.

Den 8. juli 2025 modtog Selskabet en mail fra modparten **(bilag E)** med yderligere forklaring samt en skitse over skadestedet.

Den 10. juli 2025 modtog Selskabet en mail fra Klageren **(bilag F)** med en nærmere beskrivelse af færdselsuheldet.

Den 17. juli 2025 traf Selskabet afgørelse **(bilag G)** om at Klageren var ansvarlig for færdselsuheldet. Selskabet modtog den 18. juli 2025 en klage fra Klageren **(bilag H)**.

Den 29. september 2025 fremsendte Selskabets klageafdeling en afgørelse til Klageren **(bilag I)** og gav Klageren delvist medhold, således at Klageren alene blev opkrævet 50 procent af selvrisikoen på den tegnede ansvarsforsikring, selvom Selskabet stadig vurderede, at en retsafgørelse mest sandsynlig ville resultere i, at Klageren ville blive tildelt det fulde ansvar for færdselsuheldet.

Selskabets afgørelse har afstedkommet Klagerens indbringelse af sagen for Ankenævnet for Forsikring.

ANBRINGENDER

Selskabet skal fastholde, at Klageren i forhold til skaden på modpartens bil, er ansvarlig for den skete skade, som derfor skal dækkes på motoransvarsforsikringen tegnet i Selskabet.

I forhold til Selskabet vurdering af, at Klageren i forhold til ansvarsfordeling parterne mellem, er ansvarlig for færdselsuheldet, gøres det gældende at:

at Klageren har oplyst, at hun svingede til højre i et kryds og kørte ca. 20 meter og accelererede op til 30-40 km/t, da hun blev påkørt af en bagfrakommende bil, som ifølge Klageren kørte 70-80 km/t.

at det følger af færdselslovens § 26, stk. 2, at ved kørsel ind på eller over en vej, har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 95.

at det fremgår af den skitse, som Klageren har lavet samt billeder fra skadestedet, at der er høj-tænder ved udkørsel fra ...vej til ...vej, dvs. Klageren havde ubetinget vigepligt.

at vigepligten ikke kun gælder ved svingningen, men også udstrækkes til at gælde i en rimelig udstrækning efter svingets afslutning. Det afhænger af de konkrete omstændigheder i sagen, herunder risikoen for sammenstød med andre trafikanter, hvor lang tid efter svingets afslutning, at vigepligten skal udstrække til.

at Klageren skulle svinge ud på ...vej, som en ...vej, hvor der gælder en fartgrænse på 80 km/t, hvilket medfører, at der skal udvises større agtpågivenhed for den svingende end hvis fartgrænsen er lavere på den vej man svinger ud på, f.eks. i en byzone.

at politiet ikke har foretaget politiforretning på skadestedet, herunder foretages afhøring af eventuelle vidner samt optagelse af politirapport omkring selve hændelsen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at det er parternes eget ansvar at tilkalde politiet efter et færdselsuheld, hvis man ønsker, at politiet skal dokumentere hvad der er sket.

at det i øvrigt ikke er dokumenteret eller sandsynliggjort, at modparten har lavet en kørselsfejl i forbindelse med færdselsuheldet.

Og

at Selskabet derfor vurderer, at en retsafgørelse i den konkrete situation mest sandsynligt vil resultere i, at Klageren tildeles det fulde ansvar for påkørslen.

På baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen fastholdes det, at Klageren tildeles det fulde ansvar for det skete færdselsuheld i forhold til skaden på modpartens bil. Selskabet har desuagtet valgt alene at opkræve Klageren 50% selvrisiko, svarende til 2.250 kr. for at tilgodese Klageren.

Slutteligt skal det bemærkes, at selvom Selskabet havde truffet afgørelse om, at Klageren var uden skyld i færdselsuheldet og der derfor ikke skulle opkræves selvrisiko hos Klageren, er dette ikke ensbetydende med, at modpartens motoransvarsforsikringsselskab er forpligtet til at følge Selskabets ansvarsfordeling, hvis de er uenige heri. Klageren skal selv rette eventuelle krav for tingskade og/eller personskade mod modpartens motoransvarsforsikringsselskab, idet Klageren hverken har tegnet dækning for skade på køretøjet eller på Klagerens person i Selskabet og idet Selskabet som Klagerens motoransvarsforsikringsselskab ikke er berettiget eller forpligtet til at rette sådanne uforsikrede krav videre mod modpartens motoransvarsforsikringsselskab. Det er derimod Klagerens eget ansvar at rejse disse krav mod modparten.

Klageren kan således ikke gives medhold i sin klage.

For god ordens skyld skal Selskabet bekræfte, at opkrævning af selvrisiko er sat i bero indtil nærværende sag er afgjort."

Klageren har i brev af 9/2 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg fastholder fuldt ud min tidligere indgivne klage. Jeg har gennemgået Forsias svar grundigt og bemærker, at sagen fortsat fremstår utilstrækkeligt oplyst, samt at de fremlagte vurderinger ændrer sig væsentligt over tid uden ny dokumentation.

Dette giver anledning til betydelig tvivl om grundlaget for afgørelsen og bestrider Forsia Forsikrings vurdering.

Forsikringsselskabets svar indeholder væsentlige modstridende oplysninger, selektiv anvendelse af lovgivningen samt mangelfuld sagsbehandling og tilsidesættelse af selskabets forpligtelser.

1. Væsentlige modsigelser i Forsias vurderinger

Sagens materiale indeholder flere indbyrdes modstridende vurderinger fra Forsia.

Brev af 7. juli 2025

Forsia oplyste, at det på baggrund af min anmeldelse var modparten, der bar det fulde ansvar, men afviste samtidig at kontakte modpartens forsikringsselskab og bad mig selv gøre dette.

Brev af 17. juli 2025

Forsia ændrede herefter vurderingen og anførte, at min vigepligt skulle have bestået 30-40 meter efter gennemført sving med henvisning til færdselslovens §26.

Den såkaldte '30-40 meter-regel' fremgår ikke af færdselsloven, fremgår ikke af retspraksis, fremgår ikke af gældende regler.

Der er således tale om en vilkårlig fortolkning.

Samtidig undlod Forsia at inddrage færdselslovens §3, hvorefter en fører skal udvise særlig agtpågivenhed og tilpasse hastighed og afstand efter vejr- og vejforhold.

Forsia anvender dermed lovgivningen selektivt: §26 anvendes imod mig, mens §3 ikke vurderes i forhold til modparten.

Afgørelse af 29. september 2025

Forsia ændrede igen sin vurdering og konkluderede, at jeg sandsynligvis er ansvarlig, men opkræver 'af kulance' kun 50 % af selvriskoen.

Dette er indbyrdes modstridende:

Hvis ansvaret vurderes til 50/50, burde Forsia søge regres hos modpartens forsikringsselskab for 50 % af min skade. Dette er ikke sket.

Forsia fortsatte desuden med at kræve betaling af selvrisiko, mens sagen allerede var under behandling i Ankenævnet, hvilket fremstår som forhastet. Dokumentation herfor er fremsendt til Ankenævnet uden at være kommenteret af Forsia.

Forsias vurderinger har således udviklet sig fra:
fuldt ansvar hos modparten
fuldt ansvar hos mig
ansvar 50/50

Den løbende ændring af vurderinger uden ny teknisk eller juridisk dokumentation rejser spørgsmål om kvaliteten af den oprindelige sagsbehandling.

Dette viser, at der ikke er foretaget en konsekvent og tilstrækkelig undersøgelse.

2. Tilsidesættelse af selskabets pligter og egne betingelser

I brevet af 7. juli oplyste Forsia, at jeg selv skulle kontakte modpartens forsikring med henvisning til manglende kaskodækning.

Dette er i strid med:

Forsikringsaftaleloven §§3-4

Forsias egne forsikringsbetingelser, afsnit 14 'Hvis skaden sker'

Ifølge pkt. 14.1 skal selskabet medvirke til skadebegrænsning.

Ifølge pkt. 14.2 skal skaden behandles korrekt og fyldestgørende.

I praksis har Forsia:

overladt sagsbehandlingen til kunden

undladt koordinering mellem forsikringsselskaber

undladt at afklare ansvarsfordelingen.

Manglende kaskodækning fritager ikke selskabet for loyal og professionel sagsbehandling.

3. Manglende regres og sagsopfølgning

Forsia har modtaget dokumentation og erklæringer, men har:

ikke rejst regres mod modpartens forsikring

ikke søgt erstatning for min skade

afsluttet sagen uden egentlig ansvarsafklaring mellem selskaberne.

4. Ignorering af påkørsel bagfra

Kollisionen skete bagfra, hvilket indikerer:

manglende afstand

utilpasset hastighed

manglende opmærksomhed fra modparten.

Fotos dokumenterer, at min bil efter ulykken stod i højre side af vejbanen, hvilket modsiger påstanden om, at jeg kørte uden for min bane.

5. Manglende vurdering af vejrforhold (§3 færdselsloven)

Ulykken skete i regn, på våd vej og med nedsat sigtbarhed.

Disse forhold kræver øget agtpågivenhed og længere bremselængde.

Dette er ikke vurderet af Forsia.

6. Uforholdsmæssig lang sagsbehandling

Mere end 8 måneder efter ulykken:

ingen fuld undersøgelse

ingen regres

bilen erklæret totalskadet. Jeg har siden ulykken stået uden bil, hvilket har haft væsentlig praktisk betydning i hverdagen for mig og ...

7. Sagen afsluttet før vurdering af personskade

Forsia afsluttede sagen uden at indhente lægelige oplysninger eller påbegynde behandling af personskadesagen.

8. Manglende politirapport

Manglende politirapport ændrer ikke ansvarsbedømmelsen i danske forsikringssager.

9. Ubegrundet 50/50-afgørelse

Afgørelsen:

bygger ikke på teknisk undersøgelse

er ikke bekræftet af modpartens forsikring

er truffet uden fuldstændig sagsoplysning.

KONKLUSION

Forsias afgørelse er modstridende, utilstrækkeligt begrundet og truffet uden fuldstændig undersøgelse.

ANMODNING

Jeg anmoder Ankenævnet om at:

tilsidesætte Forsias afgørelse

pålægge Forsia at gennemføre en fuldstændig undersøgelse

pålægge Forsia at rejse regres mod modpartens forsikring

få ansvarsfordelingen genvurderet."

Klageren har i brev af 24/2 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg ønsker som supplement til min tidligere replik at præcisere de trafikale forhold omkring selve kollisionen, da disse er afgørende for ansvarsbedømmelsen.

Det er centralt at fastslå, at min vigepligt var opfyldt, og at mit sving fra sidevejen var fuldt gennemført på tidspunktet for kollisionen.

Jeg havde efter svinget:

- kørt ca. 20 meter på hovedvejen
- accelereret til ca. 30–40 km/t
- placeret mig korrekt i højre side af min kørebane
- indgået i den almindelige trafik på hovedvejen

Kollisionen skete således ikke i selve vigepligtssituationen, men efter at jeg var blevet en del af den løbende trafik.

Skadebilledet dokumenterer en bagendekollision. Min bil blev påkørt bagfra, og der foreligger ingen sideskader, som ellers ville være forventelige ved en kollision under selve udkørsel fra sidevej. Fotos viser desuden, at bilen efter sammenstødet befandt sig i højre side af kørebanen.

Ulykken skete i regn og på våd vej med nedsat sigtbarhed. Disse forhold stiller skærpede krav til agtpågivenhed.

Efter færdselslovens §3 skal en fører:

- tilpasse hastigheden til vejr- og vejforhold
- holde tilstrækkelig afstand til forankørende
- kunne standse for enhver forudseelig hindring

En påkørsel bagfra under sådanne forhold indikerer manglende afstand og utilpasset hastighed hos den bagfrakommende fører.

Jeg bemærker i den forbindelse, at Forsia har henvist til færdselslovens §26 om vigepligt. §26 regulerer selve indkørslen på vejen – ikke efterfølgende bagendekollision i den løbende trafik. Når vigepligten er opfyldt og manøvreren afsluttet, overgår ansvaret til de almindelige regler om afstand og hastighed.

Den efterfølgende påkørsel må derfor vurderes som en klassisk bagendekollision i den løbende trafik.

Jeg anmoder på den baggrund Ankenævnet om at inddrage ovenstående præciseringer i den samlede vurdering af ansvarsfordelingen i sagen."

Selskabet har i brev af 6/4 2026 til nævnet bl.a. anført:

"PÅSTAND

Klageren gives ikke medhold, dvs. det fastholdes at Klageren skal betale 50% af selvriskoen på 4.500 kr., svarende til 2.250 kr. på den i Selskabet tegnede motoransvarsforsikring i forbindelse med det anmeldte færdselsuheld.

Det fastholdes endvidere, at Selskabet ikke er forpligtet til eller berettiget til på vegne af Klageren at rette uforsikrede krav for tingskade og/eller personskeade mod modpartens motoransvarsforsikringsselskab.

SUPPLERENDE BEMÆRKNINGER

Klagerens kommentarer giver dog anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Klageren gør gældende, at Selskabet ikke har inddraget færdselslovens § 3 i vurdering af sagen.

Det følger af færdselslovens § 3, stk. 1, at trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, således at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Der skal også vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Selskabet skal i den forbindelse bemærke, at færdselslovens § 3, stk. 1 gælder både Klageren og modparten i deres egenskab som trafikanter og ikke kun gælder modparten, som Klageren påstår.

Klageren har ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at modparten har lavet en kørselsfejl i forbindelse med færdselsuheldet. Klageren har derimod ikke selv udvist den fornødne agtpågivenhed, som kan forventes, når man fra ubetinget vigepligt svinger ud på en landevej, hvor der gælder en fartgrænse på 80 km/t. Vigepligten gælder ikke kun ved svingningen, men udstrækkes også til at gælde i en rimelig udstrækning efter svingets afslutning. Det afhænger af de konkrete omstændigheder i sagen, herunder risikoen for sammenstød med andre trafikanter, hvor lang tid efter svingets afslutning, at vigepligten skal udstrække til. Selskabet skal fastholde, at Klagerens vigepligt ikke var ophørt, da hun blev påkørt bagfra 20 meter efter krydset.

Klageren har gentagne gange anført, at Selskabet skal søge regres hos modpartens forsikringsselskab for Klagerens krav for skade på hendes bil og person.

Selskabet skal fortsat gøre gældende, at da Klageren alene har tegnet motoransvarsforsikring i Selskabet, dvs. Klageren har hverken tegnet ulykkesforsikring eller kaskoforsikring på bilen i Selskabet, er Klagerens krav for skade på hendes bil og person et uforsikret krav, som Klageren derfor selv skal rette overfor modpartens motoransvarsforsikringsselskab.

På baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen fastholdes det, at Klageren tildeles det fulde ansvar for det skete færdselsuheld i forhold til skaden på modpartens bil. Det forhold, at selskabet alene har valgt at opkræve Klageren 50% selvrisiko, svarende til 2.250 kr. for at tilgodese Klageren, ændrer ikke herpå, specielt henset til, at Selskabet udtrykkeligt har meddelt Klageren, at Selskabet fastholder, at Klageren tildeles det fulde ansvar for færdselsuheldet i forhold til den i Selskabet tegnede motoransvarsforsikring, som skal dække skaden på modpartens bil.

Det fastholdes endvidere, at Selskabet som Klagerens motoransvarsforsikringsselskab ikke er forpligtet til eller berettiget til på vegne af Klageren at rette krav for tingskade og/eller personskaade overfor modpartens motoransvarsforsikringsselskab.

Klageren kan således ikke gives medhold i sin klage."

Klageren har i brev af 8/4 2026 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har gennemgået Forsia Forsikrings duplik og fastholder fuldt ud min tidligere indgivne klage.

Forsikringsselskabets svar indeholder ingen nye faktiske oplysninger og ændrer ikke ved de væsentlige mangler i deres vurdering. Tværtimod bekræfter svaret en ensidig og utilstrækkeligt begrundet ansvarsplacering.

1. Manglende vurdering af modpartens kørsel

Forsia anfører, at jeg ikke har dokumenteret, at modparten har begået en fejl.

Dette er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at afvise modpartens ansvar.

En bagendekollision giver en klar formodning for, at den bagfrakommende ikke har overholdt sine forpligtelser, herunder:

- at holde tilstrækkelig afstand
- at tilpasse hastigheden
- at udvise fornøden opmærksomhed

Dette følger direkte af færdselslovens §3.

Forsia har ikke foretaget nogen konkret vurdering af:

- bremselængde under våde forhold
- reaktionstid
- hvorfor modparten ikke undgik sammenstødet

Modpartens adfærd er dermed ikke reelt vurderet.

2. Formelt, men ikke konkret anvendt §3

Forsia anfører, at færdselslovens §3 gælder for begge parter.

Dette er korrekt, men bestemmelsen anvendes ikke konkret på modpartens kørsel.

§3 indebærer en selvstændig pligt til:

- at holde sikker afstand
- at tilpasse hastighed til forholdene
- at kunne standse for enhver forudseelig hindring

En bagendekollision under regn og nedsat sigtbarhed er netop en situation, hvor §3 er central.

Forsia anvender således bestemmelsen formelt, men uden reel vurdering.

3. Ubegrundet udvidelse af vigepligten (§26)

Forsia fastholder, at vigepligten fortsatte 20 meter efter gennemført sving.

Der findes imidlertid:

- ingen lovbestemmelse
 - ingen fast praksis
- der fastsætter en sådan generel afstand.

Det afgørende er, om føreren er indgået i den løbende trafik.

På tidspunktet for sammenstødet havde jeg:

- gennemført svinget
- accelereret til ca. 30–40 km/t
- placeret mig korrekt i min kørebane

Kollisionen skete således ikke i en vigepligtssituation.

Forsia foretager derfor en udvidende fortolkning uden hjemmel.

4. Manglende vægtning af sammenstødets karakter

Forsia anerkender, at der er tale om en bagendekollision, men tillægger dette ingen vægt. Dette er problematisk.

En bagendekollision indikerer normalt:

- manglende afstand
- utilstrækkelig opmærksomhed

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

104729

Der foreligger ingen sideskader, hvilket understøtter, at jeg ikke længere var i selve udkørselsmånøveren.

Dette forhold er ikke vurderet konkret.

5. Manglende stillingtagen til centrale forhold

Forsia har ikke forholdt sig til flere væsentlige forhold, herunder:

- de indbyrdes modstridende vurderinger i sagen
- manglende regres mod modpartens forsikring
- opkrævning af selvrisiko under verserende klagesag

Dette svækker selskabets samlede vurdering.

6. Forkert anvendelse af bevisbyrde

Forsia lægger ensidigt vægt på, at jeg ikke har dokumenteret modpartens fejl.

Det må imidlertid indgå i vurderingen, at:

- der er tale om bagendepåkørsel
- forholdene var præget af regn og nedsat sigtbarhed

Dette skaber i sig selv en formodning for, at modparten ikke har overholdt færdselslovens §3.

7. Afledning fra sagens kerne

Forsia anfører gentagne gange, at jeg selv må rette krav mod modpartens forsikringsselskab.

Dette er imidlertid ikke sagens kerne.

Det centrale spørgsmål er ansvarsplaceringen.

Hvis ansvaret ikke påhviler mig, vil det være modpartens forsikringsselskab, der skal dække skaden.

Henvisningen til manglende kaskoforsikring ændrer derfor ikke ved vurderingen af ansvarsspørgsmålet, men fremstår som en afledning fra sagens centrale problemstilling.

KONKLUSION

Forsia har i deres duplik:

- ikke fremlagt nye faktiske oplysninger
- ikke foretaget en konkret vurdering af modpartens kørsel
- ikke dokumenteret, hvorfor vigepligten fortsat skulle gælde

Afgørelsen fremstår derfor fortsat:

- utilstrækkeligt begrundet
- ensidig
- truffet uden tilstrækkelig sagsoplysning

ANMODNING

Jeg anmoder fortsat Ankenævnet for Forsikring om:

- at tilsidesætte Forsias afgørelse
- at foretage en selvstændig vurdering af ansvarsfordelingen
- at inddrage både færdselslovens §3 og sammenstødets karakter"

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Det fremgår af skadeanmeldelse af 5/7 2025:

"Spørgsmål: Venligst angiv hvornår skaden er sket?

Svar: 05.07.2025

...

Ankenævnet for Forsikring

13.

104729

Spørgsmål: Du bedes nu vælge hvad der er sket.

Svar: Sammenstød (Værdi: 282)

...

Spørgsmål: Du bedes nu vælge, hvordan det er sket.

Svar: Med andet køretøj (Værdi: 453)

...

Spørgsmål: Venligst beskriv med et par sætninger hvilken skade, du har haft.

Svar: Hit from behind by another car, severe impact, neck pain

...

Spørgsmål: Hvor på dit køretøj er der sket skade?

Svar: At the back

...

Spørgsmål: Hvor på modpartens køretøj er der sket skade?

Svar: Right front headlight

...

Spørgsmål: Din hastighed ved sammenstødet?

Svar: 50-55 (Værdi: 011)

...

Spørgsmål: Modpartens hastighed?

Svar: 75-80 (Værdi: 015)

...

Spørgsmål: Hvem mener du har ansvaret for uheldet?

Svar: Føreren af modpartens køretøj (Værdi: 2)

...

Spørgsmål: Har der været vidner til uheldet?

Svar: Nej (Værdi: N)"

Det fremgår af mail fra modparten af 8/7 2025:

"Beskrivelse af uheld:

Jeg kom kørende på ...vej fra ... mod ... med 80 km/t og kom ned i svinget hvor ...vej drejer ud på hovedvejen (...vej). Der kommer en [klagerens bil] indefra ...vej, der ikke overholder sin vigepligt, hvilket medfører at jeg kører op bag i hendes bil, uheldet skete 15 meter efter T-krydset. Jeg har på ingen måde haft mulighed for at nå at bremse eller undvige. Jeg har sågar billede af bremsepor fra min katastrofeopbremsning der trækker over midterlinjen for at prøve at undvige hendes bil. Sigtbarheden fra hendes side er ikke god (har billede fra hendes vinkel også). Og vejrforholdene var våde på dagen. Jeg har billedmateriale som kan tilsendes hvis det ønskes over hele uheldsstedet.

...

Skyld:

Det er hendes skyld, da hun kører ud fra sin vigepligt uden at orientere sig ordentligt, hvilket medfører sammenstødet."

Det fremgår af forklaring fra klageren:

Ankenævnet for Forsikring

14.

104729

"I, [klageren], was driving a [bilmærke og model], registration number ..., on the secondary road ...vej. I was making a right turn onto the main road. Before the turn, there was a 'Give Way' sign, which I observed.

Visibility of the main road was limited due to the trees, terrain, and the angle of the turn. Once I was sure that no vehicles were approaching, I began the right turn. However, the limited visibility did not allow me to properly see the speed or distance of any approaching vehicles on the main road.

After completing the turn, I had already driven approximately 20 meters on the right side of the road and had begun to accelerate to about 30–40 km/h. At that point, another car, travelling on the main road at a high speed (estimated 70–80 km/h), crashed into the rear of my vehicle. The driver did not reduce speed when approaching the intersection and attempted to go around me without keeping a safe distance, which led to the collision.

The traces of the accident (such as glass shards) and the final position of the impact are located well beyond the intersection. This confirms that I had already completed the turning maneuver and was driving along the main road when the collision occurred.

After the accident, the other driver moved his car and stopped in front of mine. He then exited the vehicle and approached me.

I am also sending you photos and videos of the road to support this statement."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"4. Ansvarsdækning

4.1. Hvad omfatter ansvarsdækningen?

- Dit erstatningsansvar for skade, der sker ved bilens brug som køretøj.

...

17. Hvad gælder omkring selvrisko?

17.1. Hvad er selvrisko og hvad er gældende vedrørende selvrisko?

Selvrisko er den del af en skade, som du selv skal betale. Selvriskoens størrelse fremgår af policen."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at hun var blevet påkørt bagfra efter at have foretaget et højresving. Klageren havde ubetinget vigepligt. Selskabet har pålagt klageren det fulde ansvar for færdselsuhel-

det, men har valgt alene at opkræve klageren halvdelen af ansvarsforsikringens selvrisiko. Klageren ønsker, at modparten pålægges skylden.

Klageren har anført, at sagen indeholder flere modstridende vurderinger fra selskabet, idet selskabet først vurderede, at modparten bar det fulde ansvar, herefter at klageren bar det fulde ansvar, og senest at ansvaret mellem klageren og modparten skal ligedeles. Klageren har anført, at den løbende ændring af vurderinger viser, at der ikke er foretaget en konsekvent og tilstrækkelig undersøgelse. Klageren har anført, at selskabet oplyste, at klageren selv skulle kontakte modpartens forsikring med henvisning til manglende kaskodækning, hvilket er i strid med forsikringsaftalelovens §§ 3-4 og selskabets forsikringsbetingelser. Klageren har anført, at selskabet ikke har rejst regres mod modpartens forsikring eller søgt erstatning for klagerens skade. Klageren har anført, at hun efter svinget kørte ca. 20 meter, accelererede til ca. 30-40 km/t og placerede sig korrekt i højre side af kørebanen, hvorfor kollisionen ikke skete i selve vigepligtsituationen. Kollisionen skete bagfra, hvilket indikerer manglende afstand, utilpasset hastighed og manglende opmærksomhed fra modparten. Klageren har anført, at fotos dokumenterer, at hendes bil efter ulykken stod i højre side af vejbanen, hvilket modsiger påstanden om, at hun kørte udenfor sin bane. Klageren har anført, at ulykken skete i regn, på våd vej og med nedsat sigtbarhed, som kræver øget agtpågivenhed og længere bremselængde. Klageren har anført, at selskabets sagsbehandling har været uforholdsmæssig lang.

Selskabet har anført, at klageren havde ubetinget vigepligt, og at vigepligten ikke kun gælder ved svingningen, men også udstrækkes til at gælde i en rimelig udstrækning efter svingets afslutning. Selskabet har anført, at klageren skulle svinge ud på en vej, hvor der er en fartgrænse på 80 km/t, hvilket medfører, at der skal udvises større agtpågivenhed for den svingende end, hvis farten er lavere på den vej, man svinger ud på. Selskabet har anført, at politiet ikke har foretaget vidneafhøring eller optaget politirapport omkring hændelsen. Selskabet har anført, at det ikke er dokumenteret eller sandsynliggjort, at modparten har lavet en kørselsfejl i forbindelse med færdselsuheldet.

Ankenævnet for Forsikring

16.

104729

Nævnet bemærker, at selskabet ikke har pligt til på klagerens vegne at rette krav for tings- eller personskaade over for modpartens motoransvarsforsikringsselskab.

Nævnet bemærker, at selskabet som ansvarsforsikrer for klageren, kan afgøre skyldsspørgsmålet i forhold til modparten, da selskabet hæfter direkte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren havde ubetinget vigepligt, da hun svingede til højre, jf. færdselslovens § 26, stk. 2, hvorfor hun skulle sikre sig, at hun kunne svinge til højre uden at skabe fare eller ulempe for andre køretøjer, jf. færdselslovens § 26, stk. 5.

Nævnet har videre lagt vægt på, at der ikke er grundlag for at statuere, at modparten har begået alvorlige kørselsfejl.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Henrik Twilhøj

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

104729